

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*

The Development of Instructional Model to Enhance Creative Writing Abilities for 12th Grade Students

¹อนุวัฒน์ แก้วลอย, ปิยาภรณ์ พิษญาภิรัตน์ และ ภุมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์

¹Anuwat Kaewloy, Piyaporn Phitchayapirat and Bhumbhong Jomhongbhibhat

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

¹Corresponding Author's Email: anuwat.kg61@ubru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 3. ทดลองใช้และศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการวิจัย 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 85 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็น 2) แบบสัมภาษณ์ ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวม 62 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) คู่มือการใช้รูปแบบ 3) แผนจัดการเรียนรู้ 4) แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และ 5) แบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระยะที่ 4 การปรับปรุงรูปแบบ ใช้ตัวอย่างเดียวกันกับระยะที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับแก้ การทดสอบที่ และวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1. ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่มากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน โดยหลักสำคัญที่เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทการแต่งคำประพันธ์ คือ 1) ความรู้ความเข้าใจในฉันทลักษณ์ 2) ความถูกต้องของเนื้อหา 3) ความงามทางวรรณศิลป์ และ 4) คุณค่าและประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ 2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ชื่อ “S4CA Model” มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) สารการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ แบบ 6 ขั้นตอน คือ ขั้น 1 จุดประกายกระตุ้นคิด ขั้น 2 ขวนพินิจความรู้ใหม่ ขั้น 3 ร่วมใจกลุ่มสัมพันธ์ ขั้น 4 มุ่งมั่นสู่หลักการ ขั้น 5 เขียนผลงานอย่างสร้างสรรค์ และ ขั้น 6 ร่วมกันประเมินผล และ 5) การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3. ผลการทดลองใช้รูปแบบพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

หลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.68)

คำสำคัญ: ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์; การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้; การวิจัยและพัฒนา

Abstract

This research and development aimed to; 1) study basic information to develop the instructional model; 2) develop the instructional model; and 3) experiment and study the results from using the model. The study consisted of 4 phases as follows: Phase 1 was the study of basic information to develop instructional model. The sample included 85 Thai language teachers and 5 creative writing experts who were chosen by purposive sampling. Instruments used were: 1) need assessment questionnaire and 2) interview form; Phase 2 was the development of an instructional model and assessment of model by experts. The instrument used was an assessment form of the instructional model; Phase 3 was the trial of an instructional model. The sample were 62 students from year 12, who were selected by multi-stage sampling. Instruments used were: 1) instructional model; 2) handbook for an instructional model; 3) lesson plans; 4) creative writing test; and 5) creative writing abilities test; and Phase 4 was the evaluation of the model by studying the students' satisfaction toward the model. The sample used was the same as in Phase 3. The instrument used was a satisfaction survey. Data analysis was made based on descriptive statistics, Priority Needs Index Modified (PNI Modified), t-test, and one-way MANCOVA.

The research results showed that: 1) The most important current problem and needs for developing the model refer to the development of student's creative writing abilities. The main principle to develop is creative writing in poetry, which includes (1) understanding of prosody, (2) content correctness, (3) beauty in literature, and (4) value and benefit to fellow humans; 2) The "S4CA Model" consisting of 5 components, namely (1) principle, (2) objectives, (3) content, (4) learning activity (consisting of 6 steps (S4CA), which are (i) Simulating; (ii) Content survey; (iii) Collaborative sharing; (iv) Concept constructing; (v) Creative writing; and (vi) Assessment for learning), (5) the evaluation of model; and 3) The results from using a model are; (1) the experiment group has the average post- test scores of creative writing abilities that are higher than the pre-test score with a statistical significance at .05 level, (2) the experiment group has the average post-test scores of creative writing abilities that are higher than the post-test scores of the control group with a statistical significance at .05 level, and (3) the students are highly satisfied with the model ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.68).

Keywords: Creative Writing Ability; Learning Management Model; Research and Development

บทนำ

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเตรียมพร้อม โดยเฉพาะการเตรียมพร้อมด้านความคิดสร้างสรรค์เพราะความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) เป็นพลังขับเคลื่อนให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิตที่หลากหลาย ยังเป็นพลังสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการสื่อสารที่ต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นงานเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเองหรือเกิดจากความคิดคำนึงที่แท้จริงของผู้เขียน (Chareonwongsak, 2013; Aiemkongsri, 2018; Suwannarong, 2013)

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยพบว่าความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยกำหนดไว้และเมื่อพิจารณาจากผลสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามปีซ้อนหลังพบว่ามาตรฐานการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องคือ สารการเขียน ในปี 2560 มีคะแนนเฉลี่ยสารการเขียน 52.93 ในปี 2561 มีคะแนนเฉลี่ยสารการเขียน 48.45 และในปี 2562 มีคะแนนเฉลี่ยสารการเขียน 44.35 ตามลำดับ (Samrongthapwittayakom School, 2020) นอกจากนี้จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่าแม้รายวิชาภาษาไทยทุกหลักสูตรที่เปิดสอนตั้งแต่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาจะมีสาระหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเพราะครูผู้สอนไม่มีรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ครูขาดทักษะในการนำวิธีการสอนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มาใช้ไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนการสอนส่วนใหญ่ยังคงเน้นและยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรม เน้นผลงานที่ยึดความถูกต้องของรูปแบบการเขียนและกฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากที่จะเขียนต่อไป นอกจากนี้การวัดผลประเมินผลของครูใช้การตอบคำถามและแบบทดสอบแบบปรนัยซึ่งไม่สอดคล้องกับการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Wiboolyasarin, 2013; Pohtong, 2014; Buranasinvattanukul, 2016; Wajanasatian, 2016; Kalomcharoen, 2016; Taamat, 2016; Sema, 2017)

จากการสังเคราะห์สภาพปัญหาของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าวเกิดจากครูผู้สอนไม่มีรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ จึงจะต้องพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ Office of the Education Council (2017) ที่กล่าวว่าการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาไปสู่ระบบการเรียนการสอนมีความสำคัญในการช่วยกำหนดแนวทางในการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและควรปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในลักษณะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริง กล่าวคือทำให้ผู้เรียนได้เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติการเขียนสร้างสรรค์อย่างมีหลักการและขั้นตอนที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ที่มีลักษณะเด่นคือทำให้ความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและความสำคัญของความรู้เดิมโดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ด้วยตนเอง ลงมือปฏิบัติจริง แสวงหา ค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง (Office of the Education Council, 2007; Praseeratesung, 2015) สอดคล้องกับมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ซึ่งกล่าวว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา

ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกลวิธีซินเนคติกส์ (Synectics) เป็นการบูรณาการแนวคิดในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการเปรียบเทียบในลักษณะของการอุปมาเป็นสำคัญ ซึ่งผลของการเปรียบเทียบดังกล่าว ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อย่างหลากหลาย มีการเปรียบเทียบผสมผสานกับลักษณะและอารมณ์ของบุคคล แล้วนำมาสร้างสรรค์คำหรือภาษาที่แปลกใหม่ รูปแบบการสอนนี้จึงเหมาะสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ทางภาษาเป็นสำคัญ (Buranasinvattanukul, 2016) ทั้งนี้เพราะความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องของการจัดการเปลี่ยนแปลงด้วยการคิดที่ไม่ต้องมีกรอบยึดติด มีอิสระในความคิดก่อให้เกิดความท้าทาย ด้วยกระแสสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์มีประสบการณ์ความคิดที่หลากหลายก็จะช่วยให้สามารถเผชิญกับปัญหาหรือการเปลี่ยนแปลงด้วยการนำความคิดสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ หนึ่งความสำเร็จในการเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการมีทักษะที่จำเป็นเพียงอย่างเดียวแต่ผู้เรียนยังจำเป็นต้องมีความเชื่อที่จะใช้ทักษะเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพนั้นควรพร้อมไปด้วยความสามารถในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและความเชื่อในความสามารถของตนเอง เพื่อให้การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นไปอย่างเต็มความสามารถ การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะเมื่อนักเรียนได้รับรู้ความสามารถของตนเองจะมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้นการที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งได้สำเร็จหรือไม่นั้นจึงไม่ได้ขึ้น อยู่กับความรู้ ความสามารถ และทักษะที่บุคคลมีอยู่เพียงเท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับความคิดที่บุคคลมีต่อตนเองว่า ตนเองมีความสามารถหรือไม่มีความสามารถในการกระทำ (Bandura, Barbaranelli, Caprara, and Pastorelli, 1996; Bandura, 1977)

จากความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตลอดจนความน่าสนใจเกี่ยวกับทฤษฎีการสร้างความรู้กลวิธีซินเนคติกส์และการรับรู้ความสามารถของตนเองดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำมาสังเคราะห์และพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันรวมทั้งเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยมีรายละเอียดการวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ (Research: R₁); Analysis ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ ขั้นตอนที่ 1) วิเคราะห์สภาพและความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ โดยใช้

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นแบบมาตรฐานค่าแบบตอบสนองคู่ (Dual-response rating scale) ผู้ให้ข้อมูลเป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำนวน 85 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติบรรยาย และวิเคราะห์ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับแก้ (Modified Priority Need Index: PNI_{modified}) (Wongwanich, 2019) ขั้นตอนที่ 2) วิเคราะห์เอกสารเพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และขั้นตอนที่ 3) สัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept interview) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดจะต้องเป็นผู้ที่มีผลงานการเขียน เชิงสร้างสรรค์ในระดับชาติ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ใช้มีค่าดัชนี IOC เท่ากับ 1.00 โดยมีประเด็น สำคัญในการสัมภาษณ์ ได้แก่ 1) ประเด็นที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนจากประสบการณ์ที่ผู้เชี่ยวชาญได้พบ เช่น ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ความสนใจและความพยายามในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน 2) ประเด็นที่เกี่ยวกับตัวผู้สอนจากประสบการณ์ ที่ผู้เชี่ยวชาญได้พบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เช่น องค์ความรู้เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์และ กลวิธีในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การตรวจ ประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 3) การเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียน เชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยขั้นตอนที่ 2) และขั้นตอนที่ 3) จะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ (Development: D₁); Design and Development ผู้วิจัยวิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน เป็นผู้ประเมินความสอดคล้อง เหมาะสมของรูปแบบ โดยใช้มาตรฐานค่า (Rating scale) และพัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบให้มี คุณภาพตามเกณฑ์เป็นไปตามหลักการพัฒนาเครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบ ที่มีความ เหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.89, S.D. = 0.31) 2) แผนจัดการเรียนรู้ ที่มีความเหมาะสมในระดับมาก ที่สุด ($\bar{X}$ = 4.92, S.D. = 0.12) 3) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ที่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.6-1.0 มีค่า ความยากง่าย (p) รายข้อตั้งแต่ 0.41-0.68 ค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อตั้งแต่ 0.45-1.00 และมีค่าความ เชื่อมั่นของแบบทดสอบ (KR-20) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 4) แบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ม ีความเหมาะสมสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.78, S.D. = 0.42) และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.48)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ (Research: R₂); Implementation ผู้วิจัยนำรูปแบบและเครื่องมือ ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบใน 3 ด้าน คือ 1) ความรู้ความเข้าใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบคือ (1) เนื้อหาและความคิดสร้างสรรค์ (2) การใช้ภาษา และ (3) คุณค่าของงานเขียน และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi-experimental) แบบสองกลุ่มวัดก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest-posttest nonrandomized design) (Aekakul, 2018) โดยมีตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 62 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

(multistage random sampling) โดยเลือกโรงเรียนที่ใช้ในการทดลองอย่างเจาะจง จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และสุ่มกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นเครื่องมือที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 2 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบและเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบโดยการทดสอบที และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณ (MANCOVA) โดยมีความรู้ความเข้าใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรร่วม (Covariance)

ระยะที่ 4 ปรับปรุงและพัฒนาารูปแบบ (Development: D₂); Evaluation ผู้วิจัยวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติบรรยาย

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยประเมินความต้องจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนี PNI_{modified} โดยภาพรวมของความต้องจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.79 โดยลำดับความสำคัญของความต้องจำเป็นที่มากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ในส่วนของการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารรวบรวมจาก (1) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (2) แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (3) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) (4) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics) (5) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ (6) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ (7) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญผู้วิจัยสรุปได้ว่า 1) ปัญหาของการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากตัวผู้เรียนคือการที่ผู้เรียนขาดองค์ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไม่ทราบว่า จะเริ่มต้นการเขียนอย่างไร 2) ปัญหาของการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากตัวครูผู้สอน คือ ผู้สอนขาดรูปแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ 3) สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ว่า (1) การแต่งคำประพันธ์ควรคำนึงถึงความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานด้านฉันทลักษณ์ก่อน (2) การแต่งคำประพันธ์ควรคำนึงถึงความถูกต้องของเนื้อหา หากเนื้อหามีความเหมือนกับผลงานของผู้อื่นหรือไม่แตกต่างกัน ไม่แปลกใหม่ จะทำให้ไม่มีความโดดเด่น ไม่เป็นที่สนใจ และ (3) การสร้างความงามทางวรรณศิลป์ด้วยสำนวนภาษา และการใช้ความสามารถทางภาษาในเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยประสบการณ์จริงของผู้เขียนร่วมด้วย

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีชื่อว่า “S4CA Model” ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน และ 5) การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (S4CA Model)

หลักการ

- 1) การเรียนรู้ของนักเรียนเกิดจากการลงมือกระทำด้วยตนเองโดยอาศัยความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ที่ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจะทำให้สามารถสร้างความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง
- 2) การเขียนเชิงสร้างสรรค์เกิดจากการใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงกับความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือประสบการณ์โดยไม่ลอกเลียนแบบผลงานของผู้อื่น มีการสร้างคำเชิงเปรียบเทียบบ่อยอย่างมีวรรณศิลป์ มีศิลปะในการใช้ภาษา มีกลวิธีในการเขียนที่แปลกใหม่และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน
- 3) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ถ้ามีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความสามารถของตนเองสูงก็มีแนวโน้มที่จะสร้างสรรค์ผลงานได้ประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาระการเรียนรู้

- รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ประกอบด้วย
1. ประเภทของงานเขียน
 2. งานเขียนประเภทร้อยกรอง
 3. การใช้คำคล้องจอง
 4. สัมผัส
 5. เสียงวรรณยุกต์ทำนองวรรณคดี
 6. คำเอก คำโท
 7. คำสร้อย
 8. แผนผังของบทร้อยกรอง
 9. คำไวพจน์
 10. การเล่นคำ
 11. ภาพพจน์
 12. กลวิธีการเขียนเชิงสร้างสรรค์

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 6 ร่วมกันประเมินผล (Assessment for Learning: A)

- 1) ครูประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนตามเกณฑ์ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ
- 2) นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียนเพื่อปรับปรุงงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ในครั้งต่อไป

ขั้นที่ 1 จุดประกายกระตุ้นคิด (Simulating: S)

- 1) ครูสร้างแรงบันดาลใจ และกระตุ้นความสนใจโดยใช้คำถาม สถานการณ์ และกำหนดหัวข้อการเขียน
- 2) นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นเพื่อวางแผนสำหรับการเขียน

ขั้นที่ 5 เขียนผลงานอย่างสร้างสรรค์ (Creative writing: C)

- 1) ครูแจ้งหรือชี้แจงเกณฑ์ในการสร้างผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- 2) นักเรียนลงมือเขียนผลงานอย่างสร้างสรรค์ให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด

ขั้นที่ 2 ขวนพินิจความรู้ใหม่ (Content survey: C)

- 1) ครูคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
- 2) นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมจากสื่อหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 มุ่งมั่นสู่หลักการ (Concept constructing: C)

- 1) ครูร่วมสรุปองค์ความรู้ที่ถูกต้องเพื่อใช้เป็นหลักการในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 2) นักเรียนนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้รับและนำเสนอโครงร่างที่จะเขียน

ขั้นที่ 3 ร่วมใจกลุ่มสัมพันธ์ (Collaborative sharing: C)

- 1) ครูให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้วยการให้คำแนะนำในการเขียนโครงร่างการเขียน
- 2) นักเรียนแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม

การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- 1) การวัดและประเมินผลก่อนเรียน
- 2) การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน
- 3) การวัดและประเมินผลหลังเรียน

Picture 1: Instructional Model to Enhance Creative Writing Abilities for 12th Grade Students

1) หลักการ การเรียนรู้เกิดจากการลงมือกระทำด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รับรู้ความสามารถของตนเองโดยไม่ลอกเลียนแบบผลงานของผู้อื่น มีการสร้างสรรค์เชิงวรรณศิลป์ มีศิลปะในการใช้ภาษา มีกลวิธีในการเขียนที่แปลกใหม่และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน

2) **วัตถุประสงค์** เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทในการเรียนรู้ของนักเรียน

3) **สาระการเรียนรู้** ตามสาระการเรียนรู้แกนกลาง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย (1) ประเภทของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (2) งานเขียนประเภทร้อยกรอง (3) การใช้คำคล้องจอง (4) สัมผัสบังคับของโคลง กลอน กาพย์ (5) เสียงวรรณยุกต์ทำนองวรรค (6) คำเอก คำโทในโคลงสี่สุภาพ (7) คำสร้อยในโคลงสี่สุภาพ (8) แผนผังของบทร้อยกรอง (9) คำไวพจน์ (10) การเล่นคำ (11) ภาพพจน์ และ (12) กลวิธีการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4) **กระบวนการจัดการเรียนรู้** มี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 จุดประกายกระตุ้นคิด (Simulating: S) ขั้นที่ 2 ชวนพินิจความรู้ใหม่ (Content survey: C) ขั้นที่ 3 ร่วมใจกลุ่มสัมพันธ์ (Collaborative sharing: C) ขั้นที่ 4 มุ่งมั่นสู่หลักการ (Content constructing: C) ขั้นที่ 5 เขียนผลงานอย่างสร้างสรรค์ (Creative writing: C) และขั้นที่ 6 ร่วมกันประเมินผล (Assessment for learning: A)

5) **การวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบ** วัดและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยรวมมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.42) และผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าเครื่องมือทุกฉบับมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกองค์ประกอบ ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

ตัวแปร	การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	P
เนื้อหา	ก่อนเรียน	29	15.00	5.83	0.93	-27.827	28	.00*
	หลังเรียน	29	15.00	13.97	1.55			
การใช้ภาษา	ก่อนเรียน	29	15.00	4.24	0.10	-28.161	28	.00*
	หลังเรียน	29	15.00	12.21	1.48			
คุณค่าของงานเขียน	ก่อนเรียน	29	15.00	3.31	0.73	-20.280	28	.00*
	หลังเรียน	29	15.00	10.36	1.88			

*p < .05

2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบรายคู่จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรพหุคูณแบบทางเดียว ของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน เมื่อควบคุมอิทธิพลของความรู้ความเข้าใจ ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แหล่งความ แปรปรวน	ตัวแปร	SS	df	MS	F	p	ผลการ ทดสอบรายคู่
กลุ่ม	เนื้อหา	110.54	1	110.54	46.01	0.00*	ทดลอง>ควบคุม
	การใช้ภาษา	207.57	1	207.57	101.50	0.00*	ทดลอง>ควบคุม
	คุณค่าของงานเขียน	171.04	1	171.04	63.18	0.00*	ทดลอง>ควบคุม

*p < 0.05

3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.68)

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ในงานวิจัย คือ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยโมเดล S4CA ดังนี้ ขั้นที่ 1 จุดประกายกระตุ้นคิด (Simulating: S) เป็นขั้นกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ครูจะต้องสร้างแรงบันดาลใจและสร้างบรรยากาศสูงใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ขั้นที่ 2 ชวนพินิจความรู้ใหม่ (Content survey: C) เป็นขั้นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ของนักเรียนจากสื่อหรือแหล่งความรู้ต่างๆ เปิดโอกาสในการคิดอย่างอิสระและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ขั้นที่ 3 ร่วมใจกลุ่มสัมพันธ์ (Collaborative sharing: C) เป็นขั้นการปฏิบัติงานกลุ่มเน้นการแลกเปลี่ยนความคิดในเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดมุมมองในการวางโครงเรื่องหรือการเขียน จากความคิด หรือจินตนาการ ขั้นที่ 4 มุ่งมั่นสู่หลักการ (Content constructing: C) เป็นขั้นการใช้ข้อมูลหรือความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและกว้างขึ้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะสามารถฝึกฝนทักษะในการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาไทยเลือกใช้ศิลปะการประพันธ์และกลวิธีในการนำเสนอที่แปลกใหม่ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขั้นที่ 5 เขียนผลงานอย่างสร้างสรรค์ (Creative writing: C) เป็นขั้นที่นักเรียนลงมือเขียนงานสร้างสรรค์ด้วยตนเองจนสำเร็จ และขั้นที่ 6 ร่วมกันประเมินผล (Assessment for learning: A) เป็นขั้นการประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียนที่สามารถทำได้ตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการที่หลากหลายจากการปฏิบัติผลงาน การมีส่วนร่วม การนำเสนอผลงาน โดยเขียนเพิ่มเติมให้สมบูรณ์

อภิปรายผลการวิจัย

สามารถอภิปรายผลสำเร็จและเกิดข้อค้นพบดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาสภาพความต้องการจำเป็นในการพัฒนา รูปแบบทุกด้านแปลผลอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้เพราะยังไม่มีรูปแบบในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นรูปธรรมและมีความเหมาะสมกับนักเรียน สอดคล้องกับ Sangkharat (2015) ที่กล่าวว่า

ปัญหาทางการเขียนส่วนใหญ่มาจาก 2 สาเหตุคือปัญหาจากตัวนักเรียนที่ขาดความรู้และทักษะในการใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์และปัญหาด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและสร้างแนวทางการเขียนให้แก่ผู้เรียนได้ สอดคล้องกับ Taamat (2016) พบว่าทักษะที่ปัญหาด้านการสอนภาษาไทยมากที่สุดคือ การเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนเรื่องตามจินตนาการและการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วยการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบให้มีความสอดคล้องกันในทุกองค์ประกอบ มีการนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีความสัมพันธ์กับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการเป็นกรอบพื้นฐานในการพัฒนา โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้สามารถพัฒนานำไปสู่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Khammanee (2017) ที่กล่าวโดยสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้นั้นจำเป็นต้องจัดองค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบให้เป็นระบบ โดยคำนึงถึงทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องรวมทั้งต้องจัดองค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อที่จะนำผู้เรียนสู่เป้าหมายที่ต้องการได้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อทำการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่ากลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยทุกข้อแสดงให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ Bowornwattanaset (2016) ที่กล่าวว่าการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของทฤษฎีการสร้างความรู้ นั้น ผู้เรียนต้องเป็นผู้สร้างความรู้หรือปฏิบัติด้วยตนเองสอดคล้องกับ Sema (2017) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนสร้างสรรค์ พบว่านักศึกษาความสามารถด้านการเขียนสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ Lapho (2019) ที่พัฒนารูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดผสมผสานกลวิธีชินเนตติสพบว่านักศึกษามีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Jivapan (2018) ที่กล่าวว่าการส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรจัดหากิจกรรมเร้าใจใหม่ๆ เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกในด้านต่างๆ และผู้สอนต้องรับฟังความคิดเห็นของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาการศึกษาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey study) ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีผลงานระดับชาติเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้ 5 องค์ประกอบ มีขั้นตอนการเรียนรู้ตามโมเดล “S4CA” และเครื่องมือที่ใช้ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อทดลองใช้พบว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้กลุ่มทดลองยังมี

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากทุกด้านการประเมิน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้สนใจศึกษาและนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ครูผู้สอนต้องศึกษา และทำความเข้าใจขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นก่อนนำไปใช้ โดยอธิบายจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการศึกษาด้วยรูปแบบการเรียนรู้นี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าที่จะได้รับการฝึกปฏิบัติในการเรียนรู้

1.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สิ่งสำคัญที่สุดคือการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ดังนั้นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเอง มีอิสระทางความคิดและยืดหยุ่นในระยะเวลาการเขียนจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้

1.3 ครูผู้สอนคือผู้สร้างแรงบันดาลใจที่สำคัญในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ยิ่งครูผู้สอนเป็นนักเขียน เป็นผู้ผลงานที่ผ่านการตีพิมพ์รวมเล่มอย่างเป็นรูปธรรมหรือได้รับรางวัล จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากเขียนมากยิ่งขึ้น

1.4 ผู้สอนควรให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อให้คำชี้แนะพร้อมทั้งให้กำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อบกพร่อง มาปรับปรุงในการเขียนครั้งต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบอื่น เช่น การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบการเขียนความเรียง การเขียนบทความ การเขียนเรื่องสั้น การเขียนนวนิยาย เป็นต้น

2.2 ควรพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชาอื่น เช่น รายวิชาภาษาอังกฤษ

References

- Aekakul, T. (2018). *Research Methodology*. (3rd ed.). Ubon Ratchathani: Wittaya Printing.
- Aiemkongsri, S. (2018). *Classroom Management in the 21st Century*. Bangkok: Triple Education.
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a Unifying Theory of Behavior. *Psychological Review*, 84(2), 191-215.
- Bandura, A., Barbaranelli, C., Caprara, G. V., & Pastorelli, C. (1996). Multifaceted Impact of Self-efficacy Beliefs on Academic Functioning. *Child Development*, 67(3), 1206-1222.
- Bowornwattanaset, C. (2016). Instructional Development of Teachers Through Constructivist Classroom. *Prae-wa Kalasin Journal of Kalasin University*, 3(1), 147-169.
- Buranasinwattanukul, K. (2016). *The Development of Learning Model Using Plsek's Creative Thinking Process and Sternberg's Triarchic Theory of Human Intelligence to Enhance Creative Narrative Writing Abilities of Undergraduate Students*. (Doctoral Dissertation). Silpakorn University. Nakhon Pathom.
- Chareonwongsak, K. (2010). *Creative Thinking*. (2nd ed.). Bangkok: Success Media.

- Jivapan, A. (2018). *Creative Writing Activities for Elementary Students*. (13th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Kalomcharoen, M. (2016). *Using Creative Writing Activities with Scaffolding to Promote the Creative Writing of Sixth Grade Students in Bangkok Metropolis*. (Master's Thesis). Chulalongkorn University. Bangkok.
- Khammanee, T. (2009). *Science of Teaching: Knowledge for Effective Learning Management*. (21st ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Lapho, J. (2019). *Development of Instructional Model for Teaching Creative Writing Course for Thai Language Teachers Based on Brain-based Learning Integrated with Synectics Strategy for Undergraduate Students in Thai Program*. (Doctoral Dissertation). Sakon Nakhon Rajabhat University. Sakon Nakhon.
- Office of the Education Council. (2007). *Constructivism Instruction*. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand.
- Office of the Education Council. (2017). *Research and Development of Competency-based Curriculum and Instruction Accordance with the National Qualifications Framework*. Bangkok: Prikwarn Graphic.
- Pohtong, K. (2014). *Development of An Instructional Model Based on Transtextuality Theory to Enhance Creative Reading and Creative Writing Ability of Undergraduate Students*. (Doctoral Dissertation). Silpakorn University. Nakhon Pathom.
- Praseeratesung, R. (2015). *The Development of Learning Model Based on Constructivism by Creative Problem Solving for High School Students*. (Doctoral Dissertation). Mahasarakham University. Mahasarakham.
- Samrongthapwittayakom School. (2020). *School Self-assessment Report 2020*. Surin: Samrongthapwittayakom School.
- Sangkharat, T. (2015). *Enhancing Undergraduate Students' Ability in Writing Thai Essays Through and Instructional Model Developed by Using Transfer of Learning and Social Cognitive Theory*. (Doctoral Dissertation). Silpakorn University. Nakhon Pathom.
- Sema, T. (2017). *The Development of Learning Management Model to Enhance Creative Writing of Higher Vocational Certificate Students*. (Doctoral Dissertation). Mahasarakham University. Mahasarakham.
- Suwannarong, C. (2013). *Thai Poetry Features*. (5th ed.). Sakon Nakhorn: Sakon Nakhon Printing.
- Taamat, P. (2016). *Development of a Model of Teaching Thai Creative Writing Using the Strategy of Scaffolding with Writing Experience for 4th Grade Students*. (Doctoral Dissertation). Mahasarakham Rajabhat University. Mahasarakham.
- Wajanasatian, C. (2016). *The Development of Creative Writing Ability for Grade 3^d Student Taught by Using Synectics Model*. (Master's Thesis). Silpakorn University. Nakhon Pathom.

- Wiboolyasar, W. (2013). *Development of a Blended Instructional Model Based on Participatory Communication Approach Using Round Table Writing Technique on Social Media to Enhance Creative Criticism Writing Ability for Undergraduate Students*. (Doctoral Dissertation). Chulalongkorn University. Bangkok.
- Wongwanich, S. (2019). *Need Assessment Research*. (4th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.